

nogle af lokal Art, Ting af Interesse for den By og Valgkreds, jeg har den Ære at repræsentere. Jeg tør sikkert gaa ud fra, at alle Medlemmerne af dette høje Ting kender Vejle. Det er jo en bekendt By, mest for sin skønne og henrivende Natur, den smukke Omegn, de mange idylliske Pletter rundt omkring den. Netop af den Grund er det en By, der øver stor Tiltrækning paa Folk. Ikke alene her fra Landet, men fra saa at sige hele Verden kommer Folk rejsende til Vejle og dens Omegn for at se og beundre den herlige, henrivende Natur. Blandt andet af Hensyn hertil burde Banegaardsforholdene være saa gode som vel muligt; men det er de desværre langt fra. De er tværtimod elendige, ja vistnok daarligere end noget andet Sted her i Landet. Vejle Statsbanegaard ligger, som det vil være adskillige af dette Tings Medlemmer bekendt, omtrent midt i Byen. Banen skærer ikke mindre end 6 af Byens ret befærdede Gader, bl. a. den mest trafikerede Gade, den, der fører ud til Havnen. At dette er en stor Gene for en By, vil enhver let kunne forstaa, og at det bliver vanskeligere Aar for Aar at blive paa et saa indknebet Sted med Stationen, skulde man synes, Statsbaneadministrationen let kunde blive klar over. Den synes da ogsaa allerede for over en halv Snes Aar siden at have været klar over, at det var nødvendigt med Fremtiden for Øje at gaa til en Forlægning af Stationen, for at der kunde blive Plads til nødvendige Udvidelser. Der blev den Gang af Statsbanerne udarbejdet Planer gaaende ud paa at flytte Stationen helt bort fra dens nuværende Plads. En saadan Forlægning af Stationen vilde, saa vidt jeg erindrer fra Forhandlingerne i 1899, da dette Forslag blev behandlet, have medført en Udgift for Statsbanerne af ca. 2 Mill. Kr. Den daværende Repræsentant for Vejle-Kredsen, Th. Nielsen, mente, det var altfor mange Penge at ofre paa den Sag. Saaledes udtalte han sig her i dette høje Ting, og ganske naturligt var Folketinget ikke sen til at tiltræde denne Tanke, der fremkom fra selve Kredsens Repræsentant. Den fremsatte Plan blev saaledes desværre ikke til Virkelighed, Vejle Statsbanestation ligger endnu paa samme Plads. Som det sikkert er bekendt, skal der nu om kort Tid, i alt Fald i Løbet af ca. 1 Aar, føres en helt ny Bane ind til Stationen, nemlig Herning—Vejle-Banen, en Bane, som vil bringe en stærk Forøgelse af Persontrafikken til Vejle. Nu havde der, forekom-

mer det mig, været al Grund til at gaa til en Forlægning af Stationen, da Forholdene er saa smaa og indskrænkede, at de sikkert i Løbet af en meget kort Aarrække vil nødsage Banerne til at flytte derfra. Men i Stedet har Statsbaneadministrationen valgt at lade Banegaarden blive liggende og gaa til nogle mindre Udvidelser indenfor de Grænser, som Forholdene nu en Gang drager der paa Stedet. Jeg kan ikke se rettere, end at det vil blive at spare paa Skillingen og lade Daleren gaa, og saaledes ser ogsaa adskillige Jernbanemænd, som jeg har haft Lejlighed til at tale med om denne Sag, paa det. Men Administrationen har nu en Gang sat sig i Hovedet, at Stationen skal blive liggende, hvor den ligger, koste, hvad det vil, og saa er der vel ikke Tale om, at der kan rokkes derved. Det skulde vel i alt Fald være sket for en 3—4 Aar siden, inden Statsbaneadministrationen begyndte at udarbejde det Projekt, som blev udarbejdet i disse Aaringer, og som man nu vil indrette Forholdene efter. Den Gang skete det imidlertid ikke, og Vejle By kommer nu til at finde sig i det.

Jeg ønsker her at sige, at Generaldirektionen for Statsbanerne efter min Formening ikke har været meget hensynfuld overfor Vejle Kommune. Der blev af Generaldirektionen i sin Tid lovet, at det Forslag, der fremkom til Forandringer ved Stationen, skulde blive forelagt Byraadet, for at dette kunde faa Lejlighed til at udtale sig om det, inden det blev gjort færdigt og forelagt Rigsdagen. Dette Løfte har Generaldirektionen ikke indfriet; først da Forslaget i Vinter blev forelagt her i Tinget, fik viovre i Vejle lidt at vide om, hvorledes man fra Statsbanernes Side projekterede Forandringen af Forholdene ved Vejle Statsbanestation. Det lykkedes os at faa fat paa Planerne og se, hvorledes man havde tænkt sig Ordningen, og jeg tør sige, vi blev ikke lidt forundrede over den Maade, hvorpaa man fra Statsbaneadministrationens Side havde tænkt at gaa frem. Det vilde nemlig i allerhøjeste Grad blive en Skamskænden af Byen, om Forslaget skulde blive ført ud i Livet, saaledes som det var forudsat. Byen vilde efter dette Forslag blive saa at sige delt i to Dele, adskilte fra hinanden ved de mange og store Viaduktanlæg, der skulde udføres efter Forslaget. Efter at vi var blevet bekendte med Forslaget, protesteredes der fra Byraadets Side, og der blev ved et Møde i Vejle, i hvilket den daværende Trafikminister,